

Balassagyarmati Törvényszék

27.P.20.481/2023/14.szám

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Mihály Rita (9400 Sopron, Mező u. 17.) pártfogó ügyvéd által képviselt Felperes1 (Tartózkodási helye: BV Intézet) felperesnek – képviselő1 jogtanácsos által képviselt Alperes1 (Cím1.) alperes ellen személyiségi jogsértés megállapítása, nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt indult perében meghozta az alábbi

ítéletet:

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000.-(ötvenezer) Ft perköltséget.

A le nem rótt 60.000.-(hatvanezer) Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapítja, hogy a felperes pervesztes lett, a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a felperes személyes költségmentességére tekintettel az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén a Balassagyarmati Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson fogantatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

Indokolás

[1] A felperes 2006. és 2009. között az alperesi fegyház és börtönben töltötte a szabadságvesztés büntetését.

[2] A felperes keresetet terjesztett elő az alperes ellen, amelyben kérte annak megállapítását, hogy az alperes azzal a magatartásával, hogy 2006. és 2009. között a BV Intézetben nem volt megfelelő a szellőztetés, a zárkák túlszűfoltak voltak, a WC blokk kizárólag egy függönnyel volt elválasztva, a sétálási körülmények nem voltak megfelelőek, a zárkák pedig csótányokkal voltak fertőzve, embertelen, megalázó büntetésnek vetette alá. Kérte az alperes kötelezését 1 millió Ft nem vagyoni kár megfizetésére. Kérte továbbá az alperest bocsánatkérő levélben történő elégtétel adására az alábbiak szerint: „Alulírott ... Bv. parancsnok, mint a Alperes1 vezetője, az intézet nevében bocsánatot kérek Felperes1 fogvatartottól, akivel szemben jogsértést követett el intézetünk. A további jogsértések megakadályozása érdekében a jövőben minden tőlünk telhetőt elkövetünk.”

Keresetét a régi Ptk. 75. §, 76. §, 84. § a), c) és e) pontjára, 355. § (1)-(2) bekezdésére, valamint az Alaptörvény III. cikkére alapította. Keresetében előadta, hogy az alperesi BV. Intézet azon épülete, amelyben ő volt elhelyezve, egy kör alakú épület. A kör belső ívén vannak elhelyezve a zárkák akként, hogy a zárkák ajtajai a kör közepe felé néznek, a kör ívén

pedig az ablakok vannak elhelyezve. Ebből kifolyólag a szellőzés nem megoldott. Fogvatartása során egy kisméretű zárkában voltak elhelyezve vele együtt 8-an. Amikor a problémákat jelezték a felügyelőnek, egy ennél is kisebb zárkába helyezték 3 vagy 4 emberrel együtt. A zárkában a WC blokkot csupán egy függöny választotta el a zárka többi részétől. Ekként a zárkatársai mindvégig ott voltak, amíg ő a WC-t használta. Ez az ő intimitását sértette. A BV Intézet egy 25 x 25 m-es udvarhelyiséggel rendelkezett, ahová sétálás időben valamennyi fogvatartottat kivezényelt az alperes. A sétaudvaron semmilyen elfoglaltságot nem lehet csinálni, csak és kizárólag körbe-körbe sétálni. A sétaudvar nem rendelkezett továbbá esőbeállóval, nyáron a tűző napsütésben 35-40 fokos melegben, mindenféle védőeszköz nélkül lehetett sétálni. A zárka továbbá csótányokkal volt fertőzve. A csótányok a zárka valamennyi részén jelen voltak.

[3] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Hivatkozott rá, hogy a fogvatartás utolsó napja és a kereset előterjesztése között több mint 5 év eltelt, ezért a kereset elévült. Az elévülési kifogáson túlmenően kiemelte, hogy a felperes bizonyítási eszközzel nem támasztotta alá azt az állítását, hogy az általa megjelölt időszakban az alperes a keresetben leírtak szerint megsértette a személyiségi jogait. Az elhelyezési körülményei miatt a fogvatartása alatt panaszt nem tett.

[4] A törvényszék az alperes elévülési kifogására tekintettel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes által előterjesztett igény elévült-e.

[5] A Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 324. § (1) bekezdése értelmében a követelések 5 év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

Az rPtk. 360. § (1) bekezdése alapján a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.

[6] A régi Ptk. 84. § (1) bekezdése szerint, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

a) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását,

c) követelheti, hogy a jogsértő nyilatkozattal, vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a jogsértő részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak,

e) kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

[7] A régi Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt utaló szabály folytán a nem vagyoni kártérítésre a polgári jogi felelősség szabályait, tehát valamennyi ezzel kapcsolatos kötelmi jogi szabályt, így az rPtk. 324. § (1) bekezdése szerinti elévülést is alkalmazni kell, azaz a jelen perben a nem vagyoni kártérítés iránti követelés elévülése vizsgálendő. A felperes a keresetlevélben előadottak szerint 2009-ig volt fogvatartásban az alperesnél és az általa hivatkozott sérelmek a fogvatartása alatt érték őt. Így legkésőbb 2009-ben az elévülési idő elkezdődött. Erre figyelemmel a 2023. március 24. napján előterjesztett kereset a nem vagyoni kártérítés vonatkozásában elévült, így azt bírósági úton érvényesíteni nem lehet. Erre tekintettel a törvényszék a felperes nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló kereseti kérelmét érdemben nem vizsgálta, azt az elévülésre tekintettel elutasította.

[8] A rPtk. 84. § (1) bekezdés a) és c) pontjában szabályozott szankció nem kötelmi jogi szabály, hanem az abszolút szerkezetű személyiségi jog megsértésének a Ptk. személyek polgári jogi védelme című részében szabályozott jogkövetkezménye. Így az erre irányuló keresetet a törvényszék érdemben vizsgálta.

[9] A perben a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperesnél történt fogvatartás során nem volt megfelelő a szellőztetés, a zárkák túlszűfoltak voltak, a WC blokk kizárólag egy függönnyel volt elválasztva, a sétálási körülmények nem

voltak megfelelőek, a zárkák csótányokkal voltak fertőzve, és ezzel az alperes a felperst embertelen, megalázó büntetésnek vetette alá.

[10] Tekintettel arra, hogy a felperes a perben nem bizonyította, hogy az alperes nem megfelelő elhelyezési körülmények között tartotta fogvatartásban a felperest és ezzel embertelen, megalázó büntetésnek vetette alá, a törvényszék a jogsértés megállapítására, valamint bocsánatkérő levélben történő elégtétel adására irányuló keresetet elutasította.

A törvényszék a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1) bekezdés és 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére, melyet a jogtanácsosi képviselőre tekintettel a 32/2003. (VIII.23.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapított meg.

[11] A felperes személyes költségmentességére tekintettel az Itv. 39. § (1) bekezdés és 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján számított feljegyzett eljárási illetéket a Pp. 102. § alapján az állam viseli.

[12] A párfogó ügyvédi díj viselésére vonatkozó rendelkezést a törvényszék a Pp. 101. § (3) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[13] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Balassagyarmat, 2024. április 11.

dr. Barsi Ildikó s.k.
bíró